

MYŠLENKY NA MĚSÍC BŘEZEN

AMEDEO CENCINI

ŽIVOT V USMÍŘENÍ

PAULÍNKY 2008

1. Uznat a přijmout fakt, že jsme hříšníky před Bohem, před sebou samými a před druhými lidmi, znamená posun na cestě růstu a zrání.
2. Opuštění mohl vymyslet pouze Bůh, který má lidi rád, určitě si je nevymyslelo nějaké ambiciózní já, které hledá jen sebe sama.
3. Jestliže jsme nezakusili mlčení ze strany Boha, nemůžeme ocenit dar, jímž je jeho slovo, a ještě méně můžeme vytušit jeho bohatství.
4. Dobrému lotrovi stačilo jen to, že byl ukřižován vedle Ježíše, aby v rychlém zpytování svědomí odhalil své hříchy a objevil Boží lásku. Asi bychom se měli naučit zpytovat svědomí před Ježíšovým křížem.
5. Trám v našem oku nám brání, abychom si povšimli, že to, proti čemu brojíme u druhých, je zatím naším vlastnictvím a že nevnímáme ani sebe ani toho druhého pravdivě.
6. Poznání, že jsme hříšníky, je první zkušeností, kterou prožíváme, když se setkáme s Bohem. Právě to je znamením, že jsme se s ním opravdu setkali.
7. Modlit se znamená uznat vzdálenost, jež nás od Boha odděluje, a přijmout s vděčností to, že nám Otec vychází vstříc i přes naši špatnost a nehodnost.
8. Jestliže chce člověk růst, musí být neustále v přechodu od starého k novému, od naprogramovaného k tvořivému. Prožívá zdravé napětí, které vede k růstu.
9. Vědomí hříchu máme pouze tehdy, když stojíme před Bohem a s bolestí shledáme, že jsme ho něčím urazili.
10. Dobro je to, co odpovídá Božímu plánu, a zlo je to, co mu odporuje.
11. Člověk poznává tajemství hříchu, jen když se přiblíží k Bohu a objeví svůj hřích jako trhlinu ve vztahu k němu.
12. V Božím slově objevíme plán, který s námi Otec má, naše povolání, to, čím máme být.
13. Chceme-li se vyhnout různým formám nepřijímání zla, musíme se naučit ho v sobě poznat a odhalit jeho maskování.
14. Zpytování svědomí je modlitbou. Jestliže modlit se znamená stát před Bohem v celé pravdě našeho bytí, pak zpytování svědomí znamená setkání s Božím slovem, které nás proniká, zná a vyjeví nám, kým jsme.

15. Kdo se domnívá, že už všechno nebo téměř všechno o sobě ví, a spokojuje se tedy s povrchním pohledem na svůj život, nejen že nezpytuje své svědomí, ale je domýšlivý a naivní.
16. Zpytování svědomí znamená stát před Bohem s jistotou, že poctivě nahlédnout do svého nitra a nechat Boha, aby nás spatřil takové, jací jsme, je zdrojem hlubokého pokoje.
17. Jedině Boží slovo mi může vyjevit, co je dobré a co špatné.
18. Zpytování svědomí musí být každodenní záležitostí. Jestliže chceme, aby Boží slovo opravdu proniklo našimi myšlenkami a city, musíme každý den provádět toto „cvičení“ (a ne pouze tehdy, když jdeme ke zpovědi).
19. Je pravděpodobné, že kdybychom si všichni navykli zpytovat se ve vztahu ke společnému zlu, v našich domech by vládl větší pokoj. A pak bychom si asi všimli, že někdo už na svých bedrech naše břemena nese.
20. Zpytování svědomí je jakási denní pauza, při které si lépe uvědomujeme své jednání a stáváme se svobodnějšími, méně automatickými, více odpovědnými – přestáváme být otroky minulosti.
21. Každý přicházející den je milostí, kterou nám dává Bůh.
22. Zpytování svědomí formuje naše svědomí. Formuje ho, aby bylo schopné hluboce si uvědomit hřích a cítit nad ním bolest jako nad urážkou lásky Boží a odmítnutím Božího slova.
23. Bůh nám odpouští pokaždé, když se k němu obracíme s lítostí, vědomí si svého hříchu, a s důvěrou v jeho milosrdenství.
24. Otcovo odpuštění nám odhaluje tu nejhlubší pravdu o nás samých, znovu nám dává opravdovou důstojnost, která smete všechny pocity méněcennosti.
25. Ten, komu je odpuštěno, je hluboce přeměněn silou svátosti, není tentýž člověk jako dřív, i když ještě pociťuje strach, domýšlivost a slabosti jako předtím.
26. Bůh nás stvořil a spasil svým křížem; a také dnes nás dále tvoří a zachraňuje svým odpuštěním.
27. Každé opravdové usmíření s Otcem musí projít usmířením s vlastním já.
28. Autorem vnitřního klidu je Bůh. My o klid můžeme pouze prosit, ale tvůrcem je on.
29. Kristův kříž očišťuje naše představy o Bohu a ničí naše modly.
30. Objevit lásku, která přesahuje spravedlnost, znamená objevit nezištný dar, který naplňuje celý náš život.
31. Život každého člověka je plný milosti Boží. Být svatý znamená žít naplno tuto míru a nepokoušet Boha žádostí, aby nám dal ještě více.